

Państwowa
Komisja
Akredytacyjna

Prof. Krzysztof Kędzior

Warszawa, PW, MEiL, 28.01.2011

Misja PKA

Podstawowym celem Komisji jest **wspomaganie** polskich uczelni publicznych i niepublicznych w **budowaniu standardów edukacyjnych** na miarę najlepszych wzorców obowiązujących w europejskiej i globalnej przestrzeni akademickiej.

Wizytacja międzynarodowego panelu ekspertów przeprowadzona w dniach 5-8 października 2008 r. zakończyła się uzyskaniem w dniu 23 stycznia 2009 r. statusu pełnego członka w **European Association for Quality Assurance in Higher Education** na maksymalny okres 5 lat.

W dniu 15 kwietnia 2009 r. Państwowa Komisja Akredytacyjna została przyjęta do **European Quality Assurance Register for Higher Education (EQAR)** – rejestru założonego wspólnie przez European Association for Quality Assurance in Higher Education (ENQA), European Students' Union (ESU), European University Association (EUA) i European Association of Institutions in Higher Education (EURASHE), stanowiącego wykaz agencji ds. zapewniania jakości, których działania w znaczącym stopniu odpowiadają europejskim standardom i wskazówkom dotyczącym zapewniania jakości kształcenia (ESG). Do maja 2009 r. do rejestru przyjętych zostało jedynie 9 agencji.

Uprawnienia Komisji

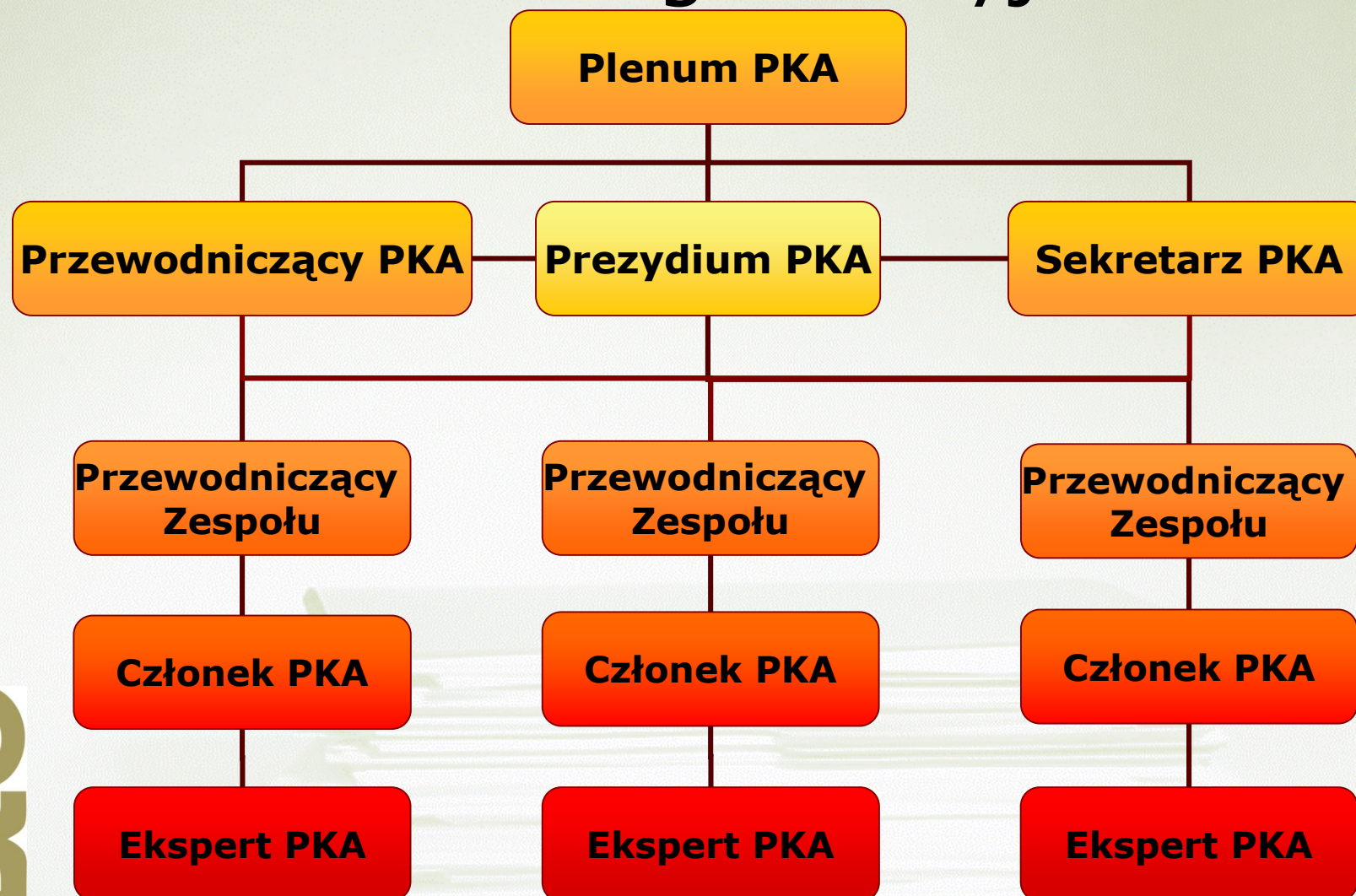
Przekazywanie Ministrowi NiSW opinii nt:

- Oceny jakości kształcenia na kierunku studiów;
- Utworzenia uczelni/zamiejscowego ośrodka dydaktycznego;
- Uruchomienia nowego kierunku studiów;
- Uruchomienia studiów II-go stopnia;
- Przedłużenia pozwolenia na funkcjonowanie uczelni.

Art. 49 ust. 1 PSW

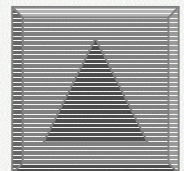
Struktura organizacyjna PKA

Prezydium PKA

Skład:

- Przewodniczący PKA,
- Sekretarz PKA,
- Przewodniczący Zespołów Kierunków Studiów,
- Przewodniczący Parlamentu Studentów RP.

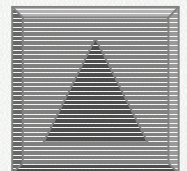
Kompetencje Prezydium

Ustalanie:

- ogólnych kryteriów oceny jakości kształcenia,
- wytycznych do raportu samooceny,
- zasad przeprowadzania wizytacji,
- listy uczelni i kierunków do oceny na rok akademicki.

Podejmowanie uchwał w zakresie uprawnień PKA

Statut PKA §7 pkt 1

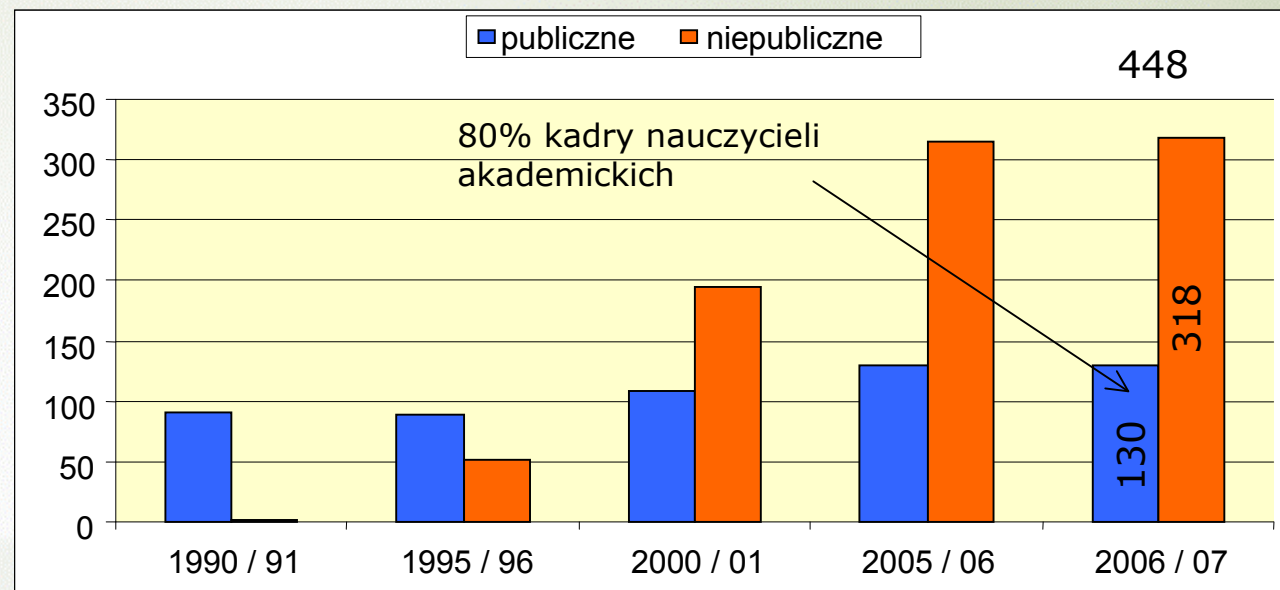

Sektor szkolnictwa wyższego w Polsce

Liczba uczelni

2008/2009
publ. 132
niepubl. 326

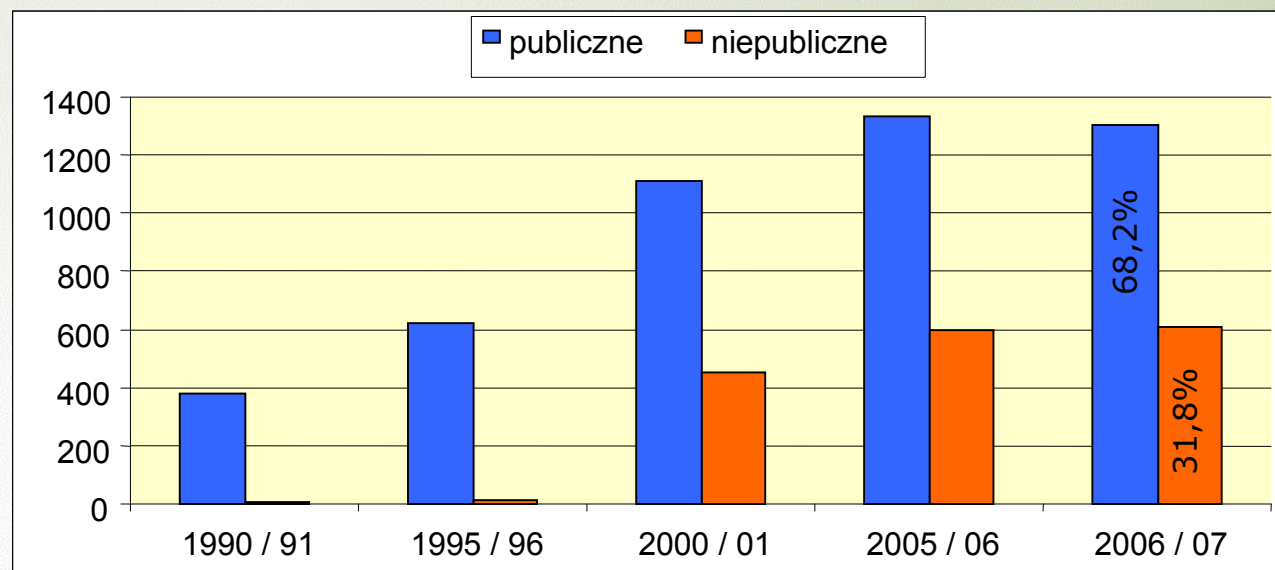
458

Sektor szkolnictwa wyższego w Polsce

Liczba studentów

Ponad 60%
niepublicznych szkół
wyższych umożliwia
kształcenie na jednym lub
dwóch kierunkach
studiów,
a jedynie 7% na
dziesięciu i więcej.

2008/2009

publ. 1 268 366 (65,7%)

niepubl. 659 396

1 927 762

-- Liczba stud. inż. tech. ~131 000 (6,8%)

-- Liczba NA ~100 000,
w tym ~84 000 w szkołach publ.

W obecnie funkcjonującym modelu akredytacji PKA operuje następującymi standardami oceny jakości programów:

I. Struktura kwalifikacji absolwenta

II. Plany studiów i programy nauczania

III. Ocena efektów kształcenia

IV. Wewnętrzny system zapewnienia jakości kształcenia

V. Jakość kadry naukowo –dydaktycznej

VI. Badania naukowe, związek z procesem dydaktycznym

VII. Infrastruktura dydaktyczna

VIII. Stopień internacjonalizacji kształcenia

IX. Sprawy studenckie

X. Kontakty z otoczeniem

XI. Kultura prawna

Każdy standard oceniany jest przez zespoły ekspertów w pięciostopniowej skali (wyróżniająco, w pełni, znacząco, częściowo, niedostatecznie).

Skala Ocen

Negatywna

Warunkowa

Pozytywna

Wyróżniająca

Minister NiSW
wygasza lub
zawiesza prawo
do prowadzenia
kierunku lub
stopnia kształcenia

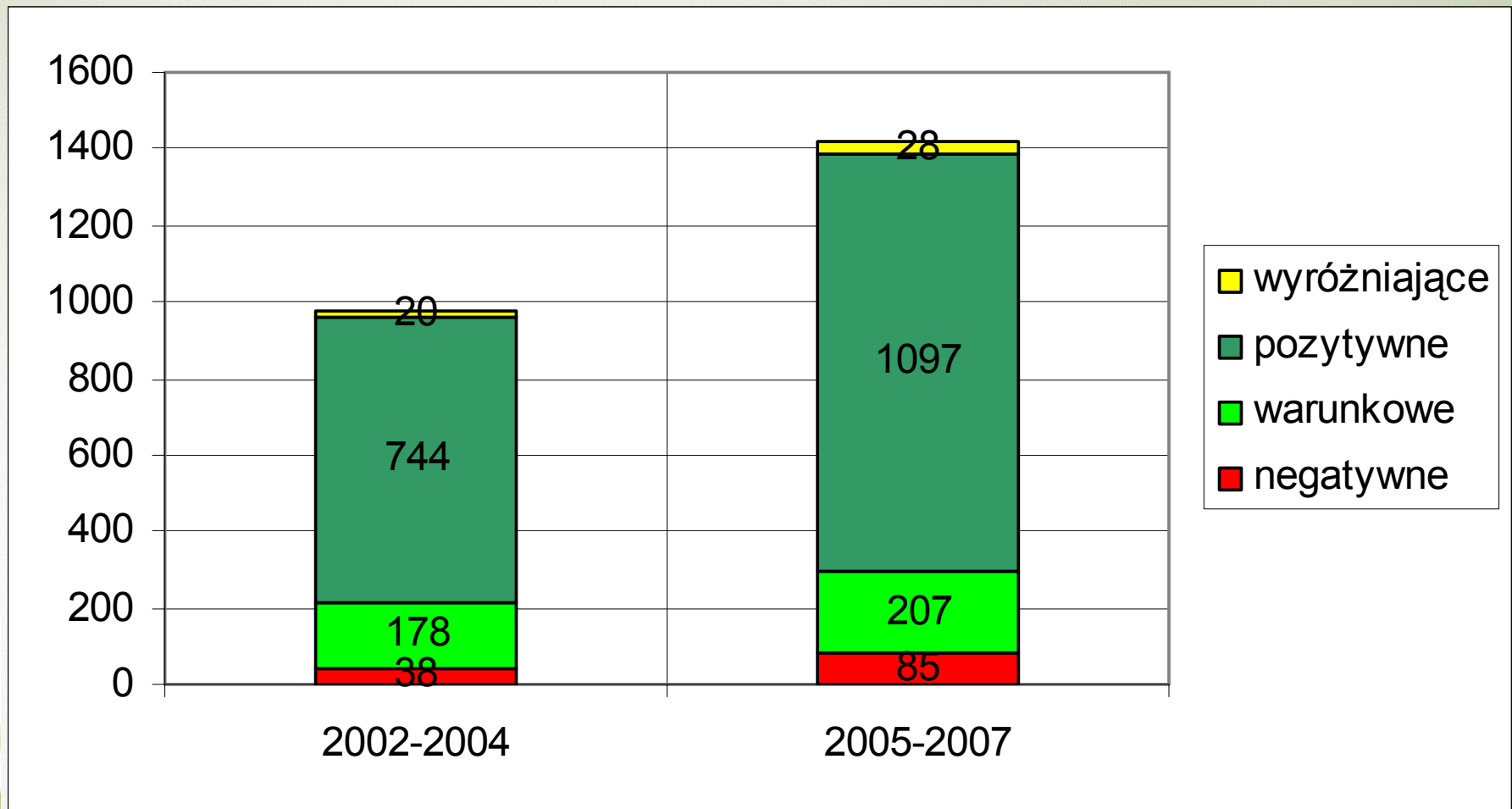
Uchwała Prezydium
zawiera działania
naprawcze i termin
ich wprowadzenia;
Możliwość kolejnej
wizytacji po 1 roku

Przyznawana na 2-6
lat; wcześniejsza
wizytacja możliwa w
razie konieczności

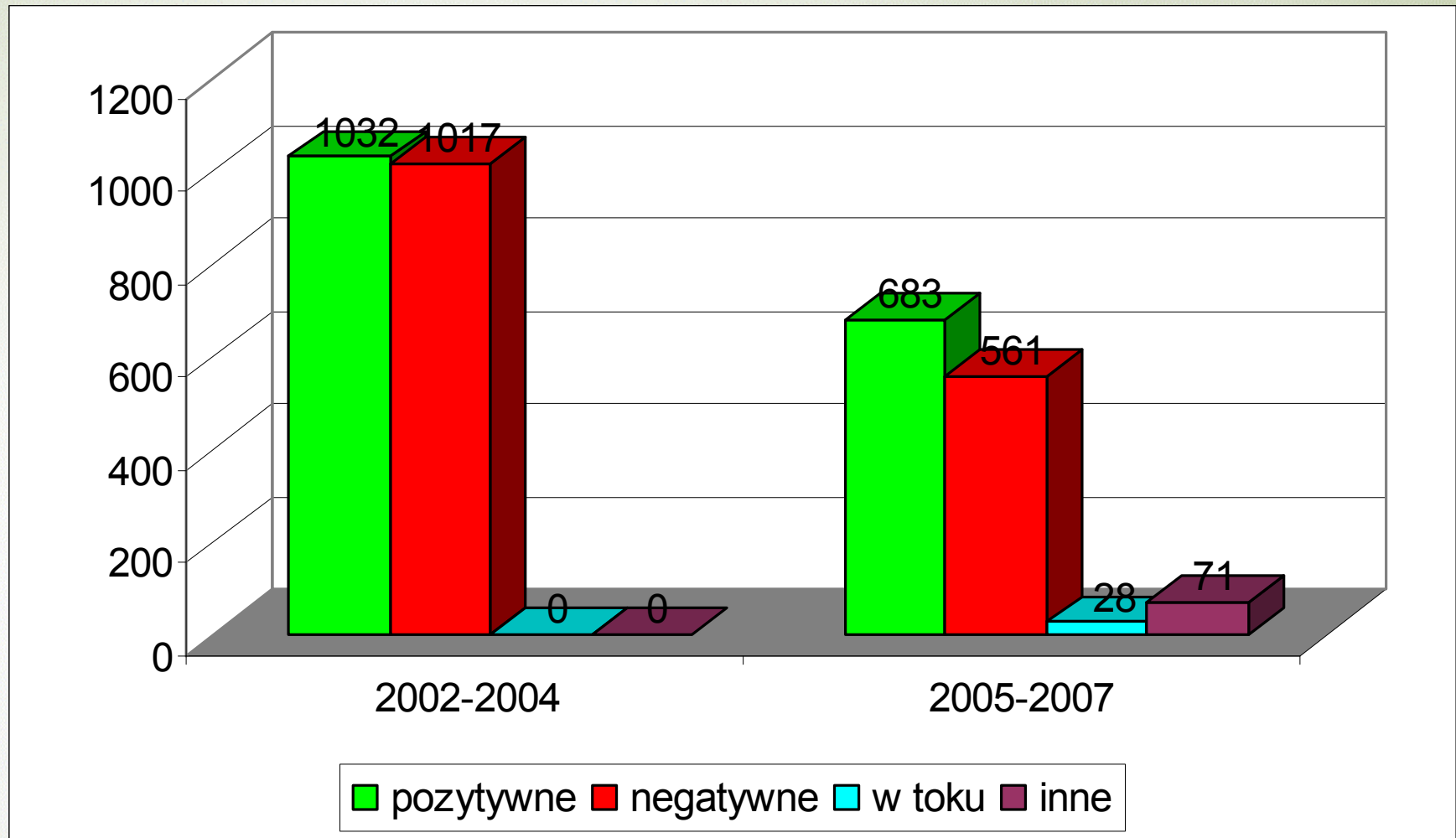
Następna ocena
po 8 latach;
powoduje wzrost
dotacji budżetowej
dla uczelni
publicznych

PKA w liczbach

oceny jakości kształcenia

PKA w liczbach wnioski

Zespół Kierunków Studiów Technicznych

- Dział w składzie 11 osobowym.
- Ocena jakości kształcenia wykonywana przez ten Zespół obejmuje **23 kierunki** prowadzone przez **552** jednostki uczelni: **418** publicznych i **134** niepublicznych.
- **358** zostało już ocenionych.
- **96** wyznaczonych na rok akademicki 2009/2010.
- Grupa ekspertów zewnętrznych - **170** osób, w tym **5** ekspertów z uczelni zagranicznych (9-14 na kierunek).

LP.	KIERUNKI STUDIÓW TECHNICZNYCH	LICZBA JEDNOSTEK PROWADZĄCYCH KSZTAŁCENIE	LICZBA JEDNOSTEK OCENIONYCH stan na 31.12.2009
1	Architektura i urbanistyka	21	13
2	Automatyka i robotyka	29	22
3	Budownictwo	40	22
4	Elektronika i telekomunikacja	27	22
5	Elektrotechnika	30	30
6	Energetyka	14	0
7	Geodezja i kartografia	18	11
8	Górnictwo i geologia	13	12
9	Informatyka (inżynierska)	104	80
10	Inżynieria chemiczna i procesowa	9	6
11	Inżynieria materiałowa	24	15
12	Inżynieria środowiska	42	33
13	Lotnictwo i kosmonautyka	5	0
14	Mechanika i budowa maszyn	47	43
15	Mechatronika	18	0
16	Metalurgia	6	5
17	Nawigacja	4	2
18	Oceanotechnika	3	2
19	Papiernictwo i poligrafia	4	3
20	Technologia chemiczna	14	14
21	Transport	23	13
22	Włókiennictwo	2	2
23	Zarządzanie i inżynieria produkcji	55	30
	RAZEM	552	358

Typ uczelni	Uniwersytety	Politechniki	Uczelnie ekonomiczne	Uczelnie rolnicze	Uczelnie wojskowe	Akademie morskie	PWSZ	Uczelnie niepubliczne	Razem
architektura i urbanistyka	1	11					2	7	21
automatyka i robotyka	2	24			1		2		29
budownictwo	2	18		2	1		7	10	40
elektronika i telekomunikacja	2	17			1	1	3	3	27
elektrotechnika	2	21				1	5	1	30
energetyka	1	11					1	1	14
geodezja i kartografia	1	3		2	1	1	1	9	18
górnictwo i geologia		12						1	13
informatyka inżynierska	5	23			2		13	62	104
inżynieria chemiczna i procesowa	1	8							9
inżynieria materiałowa	1	18		1	1		1	2	24
inżynieria środowiska	6	21		6			5	4	42
lotnictwo i kosmonautyka		2			2			1	5
mechanika i budowa maszyn	2	27		1	2	2	10	3	47
mechatronika	1	8			2	1	1	5	18
metalurgia		5						1	6
nawigacja					1	2		1	4
oceanotechnika		2			1				3
papiernictwo i poligrafia		4							4
technologia chemiczna		13		1					14
transport		11				3	2	7	23
włókiennictwo		2							2
zarządzanie i inżynieria produkcji	1	25	1	3		1	7	16	55
Razem	28	286	1	16	15	12	60	134	552

LOTNICTWO I KOSMONAUTYKA

Jednostki posiadające akredytację do roku	Uniwersytety	Politechniki	Uczelnie ekonomiczne	Uczelnie rolnicze	Uczelnie wojskowe	Akademie morskie	PWSZ	Uczelnie niepubliczne	Razem
2015/2016		2							2
Jednostki nieocenione					2			1	3
Razem		2			2			1	5

JEDNOSTKI POSIADAJĄCE AKREDYTACJĘ DO ROKU AKADEMICKIEGO 2015/2016:

1. Politechnika Rzeszowska, Wydział Budowy Maszyn i Lotnictwa
2. Politechnika Warszawska, Wydział Mechaniczny Energetyki i Lotnictwa

JEDNOSTKI NIEOCENIONE:

1. Wojskowa Akademia Techniczna w Warszawie, Wydział Mechatroniki 2010/2011
2. Wyższa Szkoła Oficerska Sił Powietrznych w Dęblinie, Wydział Lotnictwa
3. Wyższa Szkoła Ochrony Środowiska w Bydgoszczy, Wydział Lotnictwa i Kosmonautyki luty 2010

ZKST - II kadencja (2005-2007), OCENY

Ocena	wyróżniająca	pozytywna	warunkowa	negatywna
Uczelnie publiczne	7	151	15	7
Uczelnie niepubliczne	0	28	13	8
Razem	7	179	28	15

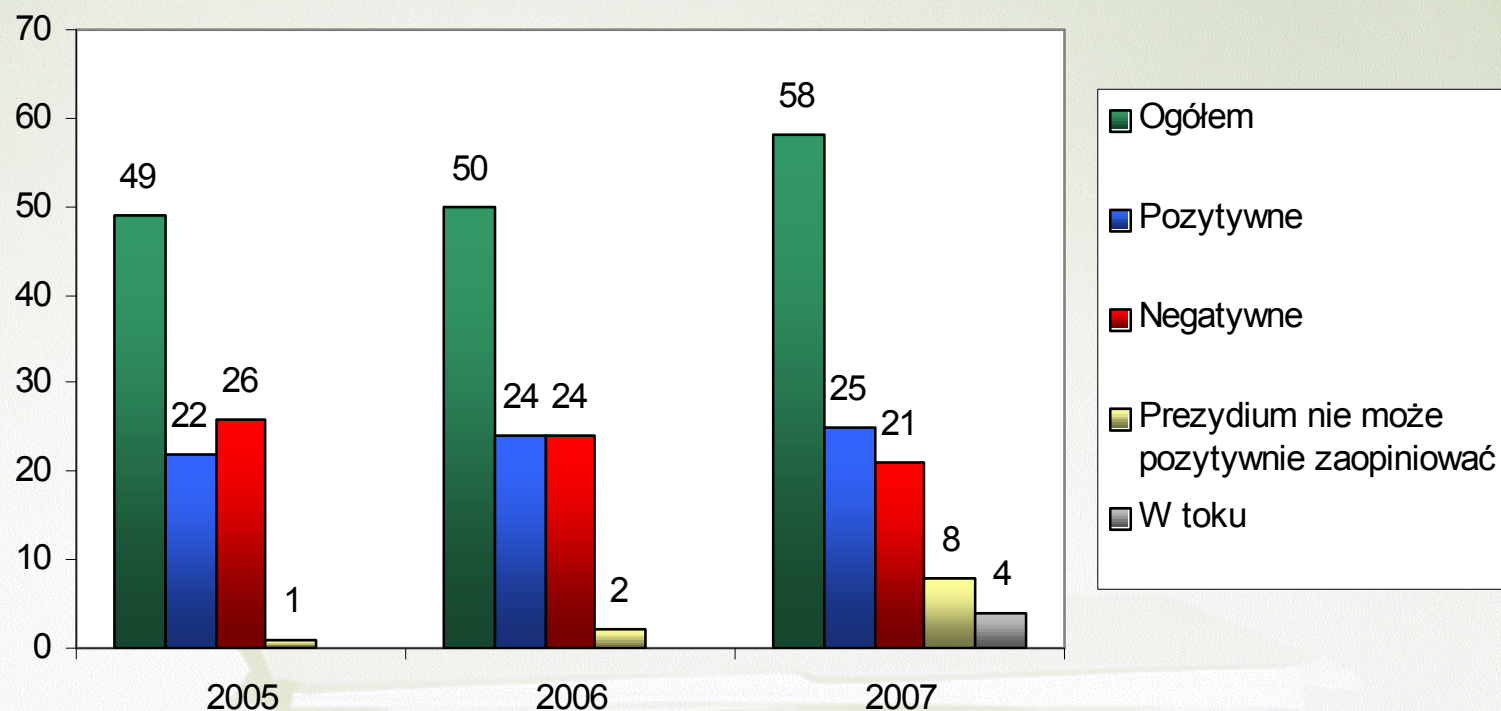
Kierunki, które najczęściej występują w uczelniach niepublicznych to:

1. informatyka,
2. zarządzanie i inżynieria produkcji,
3. architektura i urbanistyka,
4. geodezja i kartografia,
5. budownictwo,
6. inżynieria materiałowa.

Liczba ocen podjętych w 2010 r.

ZKS	Razem	Negatywna	Pozytywna	Warunkowa	Wyróżniająca	Odstąpienie zawieszenie
Artystycznych	40	0	38	0	0	2
Ekonomicznych	146	9	106	14	7	10
Humanistycznych	100	0	92	3	0	5
Matematyczno- fizyczno- chemicznych	44	2	33 (w tym 8 nieprawomocnych)	4	5	0
Medycznych	32	2 (nieprawomocne)	29	0	0	1
Przyrodniczych	23	1 (nieprawomocna)	21 (w tym 11 nieprawomocnych)	0	0	1
Rolniczych, leśnych i weterynaryjnych	32	1 (nieprawomocna)	28 (w tym 16 nieprawomocnych)	3 (w tym 2 nieprawomocne)	0	0
Społecznych i prawnych	71	3	59	4 (w tym 1 nieprawomocna)	0	5
Technicznych	97	4	83 (w tym 1 nieprawomocna)	3 (w tym 1 nieprawomocna)	2	5
Wychowania fizycznego	17	0	15	1	0	1
Razem	602	22 (w tym 4 nieprawomocne)	504 (w tym 36 nieprawomocnych)	32 (w tym 4 nieprawomocne)	14	30

Liczba uchwał rozpatrywanych wniosków w latach 2005-2007

Zespół w drugiej kadencji opiniował **109 wniosków o uruchomienie studiów I stopnia.**

Wnioski składane najliczniej dotyczyły początkowo kierunku **informatyka**, a później **zarządzanie i inżynieria produkcji**.

Liczba wniosków w 2010 r.

ZKS	Razem	Pozytywny	Negatywny	Nie może pozytywnie	W toku
Artystycznych	22	16	3	1	2
Ekonomicznych	87	62	13	4	8
Humanistycznych	36	22	5	2	7
Matematyczno-fizyczno-chemicznych	10	2 (w tym 1 nieprawomocny)	5	0	3
Medycznych	57	28	18	1	10
Przyrodniczych	8	3 (w tym 2 nieprawomocne)	3 (w tym 1 nieprawomocny)	0	2
Rolniczych, leśnych i weterynaryjnych	16	6	8 (w tym 3 nieprawomocne)	0	2
Spółecznych i prawnych	114	80	22 (w tym 8 nieprawomocnych)	1	11
Technicznych	66	38 (w tym 4 nieprawomocne)	20	1	7
Wychowania fizycznego	39	17	13 (w tym 2 nieprawomocne)	1	8
Wojskowych	50	26	18 (w tym 2 nieprawomocne)	0	6
Razem	505	300 (w tym 7 nieprawomocnych)	128 (w tym 16 nieprawomocnych)	11	66

Istotne zmiany w funkcjonowaniu PKA

- W 2009 r. PKA uzyskała akredytację ENQA i została członkiem ENQRA.
- Opracowano szereg nowych kryteriów oceny jakości kształcenia.
- Opracowano nowy wzór raportu z wizytacji - raport upubliczniany w internecie (od 25 lutego 2010 r.).
- Opracowano i wdrożono Kodeks Etyki.
- Prowadzona jest ankietyzacja w wizytowanych uczelniach nt. sposobu przeprowadzania wizytacji.

Planowane zmiany w funkcjonowaniu PKA

- Opracowanie / zmiana kryteriów oceny jakości kształcenia;
- Modyfikacja Raportu Samooceny;
- Wprowadzenie akredytacji instytucjonalnej;
- Przygotowanie do wprowadzenia Krajowych Ram Kwalifikacji.

Projekt Ministerstwa Nauki i Szkolnictwa Wyższego
„KRAJOWE RAMY KWALIFIKACJI W SZKOLNICTWIE WYŻSZYM JAKO NARZĘDZIE POPRAWY JAKOŚCI KSZTAŁCENIA”
Priorytet IV PO KL, Działanie 4.1. Poddziałanie 4.1.3.

AUTONOMIA PROGRAMOWA UCZELNI

Ramy kwalifikacji dla szkolnictwa wyższego

Projekt współfinansowany ze środków Unii Europejskiej w ramach Europejskiego Funduszu Społecznego

KAPITAŁ LUDZKI
NARODOWA STRATEGIA ROZWOJU

MINISTERSTWO NAUKI
I SZKOLNICTWA WYŻSZEGO

UNIA EUROPEJSKA
EUROPEAN UNION
FUNDUSZ SPOŁECZNY

Struktura Ram Kwalifikacji

Europejskie Ramy Kwalifikacji	składają się z ośmiu poziomów, które opisują wszystkie stopnie edukacji
Bolońskie Ramy Kwalifikacji	opracowane jako jedno z narzędzi Procesu Bolońskiego, na trzech wyróżnionych poziomach opisują kolejne stopnie szkolnictwa wyższego (odpowiadają poziomom europejskim: 6,7,8)
Krajowe Ramy Kwalifikacji	opracowywane przez każdy z krajów biorących udział w Procesie Bolońskim, mają oddać charakter systemu szkolnictwa w danym kraju oraz "przetłumaczyć" i odnieść jego kolejne etapy do Europejskich Ram Kwalifikacji.

Europejskie Ramy Kwalifikacji dla kształcenia się przez całe życie (Zalecenie Parlamentu Europejskiego i Rady z 2008 r.)

- 8 poziomów edukacji
- 3 działy:
 - a) wiedza;
 - b) umiejętności;
 - c) kompetencje personalne i społeczne.

Poziomy

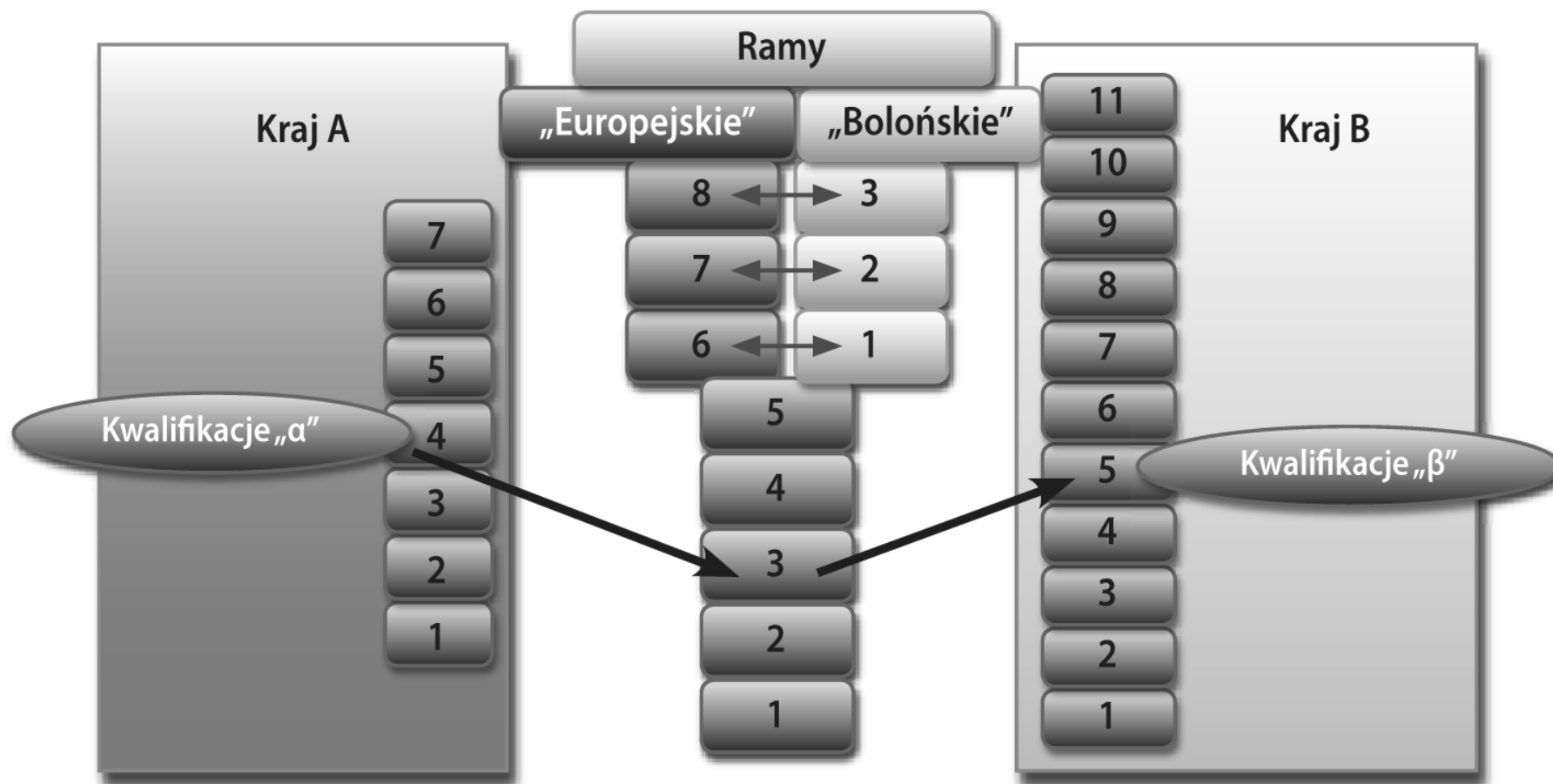
1. Szkoła podstawowa;
2. Gimnazjum;
3. Szkoła zawodowa;
4. Liceum
5. Studium policealne / kolegia;
6. Studia licencjackie;
7. Studia magisterskie;
8. Studia doktoranckie

Deskryptory dublińskie:

- 1.wiedza i rozumienie;
- 2.wiedza i rozumienie oraz ich stosowanie w praktyce;
- 3.ocena i formułowanie sądów;
- 4.umiejętności komunikacji;
- 5.umiejętności uczenia się.

Są właściwe dla trzech cykli kształcenia.
(Bergen 2005, ERK dla EOSW)

Rys.1 Wykorzystanie Ram Kwalifikacji do odniesienia kwalifikacji pomiędzy krajami

Znowelizowana ustawa Prawo o szkolnictwie wyższym wprowadzi opisane wyżej idee w życie. W szczególności:

1. Ustawa zwiększy autonomię programową uczelni. Podstawowe jednostki organizacyjne uczelni otrzymają swobodę tworzenia zupełnie nowych kierunków studiów, określonych poprzez program kształcenia. Program ten ma składać się z dwóch części: z opisu zamierzonych efektów kształcenia oraz z opisu procesu kształcenia, który ma doprowadzić do osiągnięcia tych efektów.
2. Aby pomóc uczelniom wdrożyć kulturę efektów kształcenia, zostaną opracowane wzorcowe opisy efektów kształcenia, które, po uzyskaniu pozytywnej opinii Rady Głównej Nauki i Szkolnictwa Wyższego, zostaną opublikowane w formie rozporządzenia.
3. Najsilniejsze naukowo jednostki, czyli te, które mają prawo do nadawania stopnia doktora habilitowanego uzyskają pełną swobodę kreowania nowych kierunków studiów. Weryfikacja zewnętrzna przez Polską Komisję Akredytacyjną w postaci oceny jakości nastąpi, tak jak dziś, po zakończeniu pełnego cyklu kształcenia.
4. Pozostałe jednostki organizacyjne także uzyskują możliwość stworzenia innowacyjnego kierunku studiów. W przypadku tych jednostek, projekt programu kształcenia podlegać będzie przed uruchomieniem wstępnej ocenie PKA. Jeśli program ten odwołuje się do jednego z wzorcowych opisów efektów kształcenia, wstępnej ocenie podlega tylko projekt procesu kształcenia. Jeśli natomiast program zawiera także pomysł na nowy zakres efektów kształcenia, PKA oceni projekt także w tym zakresie.
5. Najlepsze spośród oryginalnych kierunków studiów mogą być wyróżnione i wskazane za wzór do naśladowania: Rada Główna Nauki i Szkolnictwa Wyższego może postanowić o dołączeniu definiujących taki kierunek efektów kształcenia do listy wzorcowych kierunków studiów, dając w ten sposób innym uczelniom możliwość wykorzystania dobrego pomysłu dla dobra ich studentów.
6. Obecnie studiujący studenci dokończą studia w systemie zdefiniowanym przez obecnie obowiązującą ustawę, tj. zgodnie z określoną odpowiednim rozporządzeniem, listą kierunków studiów oraz standardami kształcenia.

W Europejskich Ramach Kwalifikacji dla uczenia się przez całe życie (ERK) [EQF_LLL08a], będących przedmiotem Zalecenia Parlamentu Europejskiego i Rady z 23 kwietnia 2008 r. efekty uczenia się zdefiniowane są w trzech kategoriach [PRK_MEN09]:

- wiedza, która w kontekście ERK może być teoretyczna lub faktograficzna i która oznacza efekt przyswajania informacji przez uczenie się; jest ona zbiorem opisu faktów, zasad, teorii i praktyk powiązanych z określoną dziedziną pracy lub nauki;
- umiejętności, które w kontekście ERK mogą być umysłowe/kognitywne (myślenie logiczne, intuicyjne i kreatywne) oraz praktyczne (związane ze sprawnością manualną i korzystaniem z metod, materiałów, narzędzi i instrumentów); oznaczają one zdolność do stosowania wiedzy i korzystania z *know-how* w celu wykonywania zadań i rozwiązywania problemów;
- kompetencje personalne i społeczne, które w kontekście ERK określa się w kategoriach odpowiedzialności i autonomii; oznaczają one potwierdzoną zdolność stosowania wiedzy, umiejętności oraz kompetencji personalnych, społecznych lub metodologicznych okazywaną w pracy lub w nauce oraz w karierze zawodowej i rozwoju osobowym.

Obszary kształcenia

Realizując koncepcję definiowania efektów kształcenia opisaną powyżej, zilustrowaną na Rys. 2, w październiku 2009 r. MNiSW powołało zespół roboczy (Zespół ds. deskryptorów obszarów kształcenia dla Krajowych Ram Kwalifikacji w szkolnictwie wyższym), którego zadaniem było opracowanie opisu efektów kształcenia dla ośmiu wyodrębnionych obszarów kształcenia:

- obszaru studiów humanistycznych,
- obszaru studiów w naukach nauk społecznych,
- obszaru studiów w naukach ścisłych,
- obszaru studiów przyrodniczych,
- obszaru studiów technicznych,
- obszaru studiów medycznych.
- obszaru studiów rolniczych, leśnych i weterynaryjnych
- obszaru studiów poświęconych sztuce.

Czas trwania studiów

W przypadku studiów stacjonarnych zorganizowanych w systemie semestralnym czas trwania studiów powinien wynosić:

studia I stopnia	7 semestrów (210 punktów ECTS); w przypadku prowadzenia studiów o profilu praktycznym/zawodowym: 8 semestrów (240 punktów ECTS)
studia II stopnia	3-4 semestry (90-120 punktów ECTS) dla absolwentów studiów I stopnia o wymiarze co najmniej 210 punktów ECTS; 4 semestry (120 punktów ECTS) dla absolwentów studiów I stopnia o wymiarze 180 punktów ECTS
studia III stopnia	nieokreślony.

Założono przy tym, że każdy semestr obejmuje co najmniej 15 tygodni zajęć dydaktycznych (bez sesji egzaminacyjnej).

Tabela 6: Efekty kształcenia dla obszaru studiów technicznych:

studia I stopnia	studia II stopnia	studia III stopnia
WIEDZA		
ma wiedzę w zakresie matematyki, fizyki, chemii i innych obszarów nauki przydatną do formułowania i rozwiązywania prostych zadań związanych z reprezentowaną dyscypliną inżynierską	ma poszerzoną i pogłębioną wiedzę w zakresie matematyki, fizyki, chemii i innych obszarów nauki przydatną do formułowania i rozwiązywania złożonych zadań związanych z reprezentowaną dyscypliną inżynierską	ma poszerzoną i pogłębioną wiedzę w zakresie matematyki, fizyki, chemii i innych obszarów nauki przydatną do formułowania i rozwiązywania złożonych zadań związanych z reprezentowaną dyscypliną naukową i dyscyplinami pokrewnymi
ma elementarną wiedzę w zakresie spektrum dyscyplin inżynierskich powiązanych z reprezentowaną dyscypliną	ma elementarną wiedzę w zakresie spektrum dyscyplin inżynierskich powiązanych z reprezentowaną dyscypliną lub innych dyscyplin	
ma uporządkowaną, podbudowaną teoretycznie wiedzę ogólną związaną z reprezentowaną dyscypliną inżynierską	ma uporządkowaną, podbudowaną teoretycznie wiedzę ogólną związaną z reprezentowaną dyscypliną inżynierską	ma poszerzoną, podbudowaną teoretycznie wiedzę ogólną związaną z reprezentowaną dyscypliną naukową
ma szczegółową wiedzę związaną z niektórymi obszarami reprezentowanej dyscypliny inżynierskiej	ma podbudowaną teoretycznie wiedzę szczegółową związaną z niektórymi obszarami reprezentowanej dyscypliny inżynierskiej	ma dobrze podbudowaną teoretycznie wiedzę szczegółową związaną z niektórymi obszarami reprezentowanej dyscypliny naukowej, której źródłem są m.in. publikacje o charakterze naukowym
ma podstawową wiedzę o trendach rozwojowych w obszarze reprezentowanej dyscypliny inżynierskiej	ma wiedzę o trendach rozwojowych i nowych osiągnięciach w obszarze reprezentowanej dyscypliny inżynierskiej	ma zaawansowaną wiedzę o trendach rozwojowych i nowych osiągnięciach w obszarze reprezentowanej dyscypliny naukowej
ma podstawową wiedzę o cyklu życia urządzeń, obiektów i systemów technicznych	ma podstawową wiedzę o cyklu życia urządzeń, obiektów i systemów technicznych	
zna podstawowe metody, techniki, narzędzia i materiały stosowane przy rozwiązywaniu prostych zadań inżynierskich związanych z reprezentowaną dyscypliną	zna podstawowe metody, techniki, narzędzia i materiały stosowane przy rozwiązywaniu złożonych zadań inżynierskich związanych z reprezentowaną dyscypliną	zna wybrane metody i techniki wraz z ich podstawami teoretycznymi oraz narzędzia i materiały stosowane przy rozwiązywaniu złożonych zadań inżynierskich związanych z reprezentowaną dyscypliną
ma wiedzę ogólną niezbędną do rozumienia społecznych, ekonomicznych, prawnych i innych pozatechnicznych uwarunkowań działalności inżynierskiej	ma wiedzę ogólną niezbędną do rozumienia społecznych, ekonomicznych, prawnych i innych pozatechnicznych uwarunkowań działalności inżynierskiej oraz ich uwzględnienia w praktyce inżynierskiej	ma wiedzę ogólną niezbędną do rozumienia społecznych, ekonomicznych, prawnych i innych pozatechnicznych uwarunkowań działalności inżynierskiej oraz ich uwzględnienia w praktyce inżynierskiej
ma podstawową wiedzę dotyczącą zarządzania, w tym zarządzania jakością, i prowadzenia działalności gospodarczej	ma podstawową wiedzę dotyczącą zarządzania, w tym zarządzania jakością, i prowadzenia działalności gospodarczej	ma podstawową wiedzę dotyczącą zarządzania, w tym prowadzenia projektów badawczych

Tabela 6: Efekty kształcenia dla obszaru studiów technicznych:

studia I stopnia	studia II stopnia	studia III stopnia
ma podstawową wiedzę dotyczącą transferu technologii	ma podstawową wiedzę dotyczącą transferu technologii	ma podstawową wiedzę dotyczącą transferu technologii oraz komercjalizacji wyników badań, w tym zwłaszcza zagadnień związanych z ochroną własności intelektualnej
		ma wiedzę dotyczącą metodyki badań naukowych i uwarunkowań prawnych i etycznych związanych z działalnością naukową
		ma wiedzę dotyczącą zasad finansowania projektów badawczych i oceny rezultatów badań
UMIEJĘTNOŚCI		
a) UMIEJĘTNOŚCI OGÓLNE (niezwiązane lub luźno związane z obszarem kształcenia inżynierskiego)		
potrafi pozyskiwać informacje z literatury, baz danych oraz innych źródeł, integrować je, dokonywać ich interpretacji oraz wyciągać wnioski i formułować opinie	potrafi pozyskiwać informacje z literatury, baz danych oraz innych źródeł, integrować je, dokonywać ich interpretacji i krytycznej oceny oraz wyciągać wnioski i formułować opinie	potrafi pozyskiwać informacje z literatury, baz danych oraz innych źródeł, integrować je, dokonywać ich interpretacji i krytycznej oceny oraz wyciągać wnioski i formułować opinie
potrafi pracować indywidualnie i w zespole	potrafi pracować indywidualnie i w zespole	potrafi pracować indywidualnie i w zespole badawczym, także międzynarodowym
	potrafi kierować małym zespołem	potrafi kierować zespołem
potrafi porozumiewać się przy użyciu różnych technik w środowisku zawodowym oraz w innych środowiskach, także w języku angielskim lub innym języku obcym uznawanym za język komunikacji międzynarodowej w danej dyscyplinie inżynierskiej	potrafi biegle porozumiewać się przy użyciu różnych technik w środowisku zawodowym oraz w innych środowiskach, także w języku angielskim lub innym języku obcym uznawanym za język komunikacji międzynarodowej w danej dyscyplinie inżynierskiej	potrafi biegle porozumiewać się przy użyciu różnych technik w środowisku naukowym oraz w innych środowiskach, także w języku angielskim lub innym języku obcym uznawanym za język komunikacji międzynarodowej w danej dyscyplinie naukowej
		potrafi skutecznie przekazywać swoją wiedzę i umiejętności różnym grupom odbiorców lub w inny sposób wносить wkład do kształcenia specjalistów
		potrafi dokumentować wyniki prac badawczych oraz tworzyć opracowania mające charakter publikacji naukowych także w języku angielskim lub innym języku obcym uznawanym za język komunikacji międzynarodowej w danej dyscyplinie naukowej

Tabela 6: Efekty kształcenia dla obszaru studiów technicznych:

studia I stopnia	studia II stopnia	studia III stopnia
b) PODSTAWOWE UMIEJĘTNOŚCI INŻYNIERSKIE		b) PODSTAWOWE UMIEJĘTNOŚCI INŻYNIERSKIE, w tym związane z prowadzeniem badań
potrafi posługiwać się technikami informacyjno-komunikacyjnymi właściwymi do realizacji zadań typowych dla działalności inżynierskiej	potrafi posługiwać się technikami informacyjno-komunikacyjnymi właściwymi do realizacji zadań typowych dla działalności inżynierskiej	potrafi posługiwać się technikami informacyjno-komunikacyjnymi właściwymi do prowadzenia prac badawczych w obszarze nauk technicznych
		potrafi sprawnie korzystać z krajowych i zagranicznych źródeł literaturowych o charakterze naukowym dotyczących zagadnień związanych z reprezentowaną dyscypliną naukową
potrafi planować i przeprowadzać eksperymenty, w tym pomiary i symulacje komputerowe, interpretować uzyskane wyniki i wyciągać wnioski	potrafi planować i przeprowadzać eksperymenty, w tym pomiary i symulacje komputerowe, interpretować uzyskane wyniki i wyciągać wnioski	potrafi planować i przeprowadzać eksperymenty, w tym pomiary i symulacje komputerowe, interpretować uzyskane wyniki i wyciągać wnioski
potrafi wykorzystać do formułowania i rozwiązywania zadań inżynierskich metody analityczne, symulacyjne i eksperymentalne	potrafi wykorzystać do formułowania i rozwiązywania zadań inżynierskich metody analityczne, symulacyjne i eksperymentalne	potrafi wykorzystać do formułowania i rozwiązywania zadań inżynierskich zaawansowane metody analityczne, symulacyjne i eksperymentalne
	potrafi formułować i testować hipotezy związane z problemami inżynierskimi	potrafi formułować i testować hipotezy związane z problemami inżynierskimi, także o charakterze badawczym
potrafi – przy formułowaniu i rozwiązywaniu zadań inżynierskich – dostrzegać ich aspekty systemowe i pozatechniczne	potrafi – przy formułowaniu i rozwiązywaniu zadań inżynierskich – integrować wiedzę z różnych dziedzin i dyscyplin oraz zastosować podejście systemowe, uwzględniające także aspekty pozatechniczne	potrafi – przy formułowaniu i rozwiązywaniu zadań i problemów inżynierskich – integrować wiedzę z różnych dziedzin i dyscyplin oraz zastosować podejście systemowe, uwzględniające także aspekty pozatechniczne
	potrafi ocenić przydatność i możliwość wykorzystania nowych osiągnięć (technik i technologii) w reprezentowanej dyscyplinie inżynierskiej	potrafi ocenić przydatność i możliwość wykorzystania nowych osiągnięć (technik i technologii) w reprezentowanej dyscyplinie naukowej
ma przygotowanie niezbędne do pracy w środowisku przemysłowym oraz zna zasady bezpieczeństwa związane z tą pracą	ma przygotowanie niezbędne do pracy w środowisku przemysłowym oraz zna zasady bezpieczeństwa związane z tą pracą	
potrafi dokonać wstępnej oceny ekonomicznej podejmowanych działań inżynierskich	potrafi dokonać wstępnej oceny ekonomicznej podejmowanych działań inżynierskich	potrafi dokonać wstępnej oceny ekonomicznej podejmowanych działań inżynierskich

Tabela 6: Efekty kształcenia dla obszaru studiów technicznych:

studia I stopnia	studia II stopnia	studia III stopnia
c) UMIEJĘTNOŚCI bezpośrednio związane z rozwiązywaniem zadań inżynierskich		c) UMIEJĘTNOŚCI bezpośrednio związane z rozwiązywaniem zadań inżynierskich i problemów naukowych/badawczych
potrafi dokonać analizy sposobu funkcjonowania i ocenić – w zakresie wynikającym z reprezentowanej dyscypliny inżynierskiej – istniejące rozwiązania techniczne: urządzenia, obiekty, systemy, procesy, usługi itp.	potrafi dokonać analizy sposobu funkcjonowania i ocenić – w zakresie wynikającym z reprezentowanej dyscypliny inżynierskiej – istniejące rozwiązania techniczne: urządzenia, obiekty, systemy, procesy, usługi itp.	potrafi dokonać analizy sposobu funkcjonowania i ocenić – w zakresie wynikającym z reprezentowanej dyscypliny naukowej – istniejące rozwiązania techniczne i metody prowadzące do ich uzyskania
		potrafi – wykorzystując posiadaną wiedzę – dokonywać krytycznej oceny rezultatów badań i innych prac o charakterze twórczym – własnych i innych twórców – i ich wkładu w rozwój reprezentowanej dyscypliny
	potrafi zaproponować ulepszenia/usprawnienia istniejących rozwiązań technicznych	potrafi zaproponować koncepcyjnie nowe rozwiązania techniczne
potrafi dokonać identyfikacji i sformułować specyfikację prostych zadań inżynierskich, typowych dla reprezentowanej dyscypliny inżynierskiej	potrafi dokonać identyfikacji i sformułować specyfikację złożonych zadań inżynierskich, charakterystycznych dla reprezentowanej dyscypliny inżynierskiej, w tym zadań nietypowych, uwzględniając ich aspekty pozatechniczne	potrafi dokonać identyfikacji i sformułować specyfikację złożonych zadań i problemów, charakterystycznych dla reprezentowanej dyscypliny naukowej, w tym koncepcyjnie nowych zadań i problemów badawczych, prowadzących do innowacyjnych rozwiązań technicznych
potrafi ocenić przydatność rutynowych metod i narzędzi rozwiązania prostego zadania inżynierskiego, typowego dla reprezentowanej dyscypliny inżynierskiej oraz wybrać i zastosować właściwą metodę i narzędzia	potrafi – stosując także koncepcyjnie nowe metody – rozwiązywać złożone zadania inżynierskie charakterystyczne dla reprezentowanej dyscypliny inżynierskiej, w tym zadania nietypowe	potrafi – stosując także koncepcyjnie nowe metody – rozwiązywać złożone zadania i problemy charakterystyczne dla reprezentowanej dyscypliny naukowej, w tym zadania i problemy nietypowe, stosując nowe metody, które wnoszą wkład do rozwoju wiedzy
potrafi – zgodnie z zadaną specyfikacją – zaprojektować oraz zrealizować proste urządzenie, obiekt, system lub proces, typowe dla reprezentowanej dyscypliny inżynierskiej, używając właściwych metod, technik i narzędzi	potrafi – zgodnie z zadaną specyfikacją, uwzględniając aspekty pozatechniczne – zaprojektować oraz zrealizować złożone urządzenie, obiekt, system lub proces, związane z reprezentowaną dyscypliną inżynierską, używając właściwych metod, technik i narzędzi, jeśli trzeba – przystosowując do tego celu istniejące lub opracowując nowe narzędzia	potrafi wnieść twórczy wkład w zaprojektowanie lub realizację złożonego urządzenia, obiektu, systemu lub procesu (lub opracowanie narzędzi służących tym celom), wynikający z charakteru reprezentowanej dyscypliny naukowej

Tabela 6: Efekty kształcenia dla obszaru studiów technicznych:

studia I stopnia	studia II stopnia	studia III stopnia
KOMPETENCJE PERSONALNE I SPOŁECZNE		
rozumie potrzebę ciągłego dokształcania się – podnoszenia kompetencji zawodowych i osobistych	rozumie potrzebę ciągłego dokształcania się – podnoszenia kompetencji zawodowych i osobistych	rozumie i odczuwa potrzebę ciągłego dokształcania się – podnoszenia kompetencji zawodowych i osobistych, a zwłaszcza śledzenia i analizowania najnowszych osiągnięć związanych z reprezentowaną dyscypliną naukową
ma świadomość ważności i zrozumienie pozatechnicznych aspektów i skutków działalności inżynierskiej, w tym jej wpływu na środowisko, i związanej z tym odpowiedzialności za podejmowane decyzje	ma świadomość ważności i zrozumienie pozatechnicznych aspektów i skutków działalności inżynierskiej, w tym jej wpływu na środowisko, i związanej z tym odpowiedzialności za podejmowane decyzje	ma świadomość ważności i zrozumienie pozatechnicznych aspektów i skutków działalności inżynierskiej, w tym jej wpływu na środowisko, i związanej z tym odpowiedzialności za podejmowane decyzje
ma świadomość ważności zachowania w sposób profesjonalny i przestrzegania zasad etyki zawodowej	ma świadomość ważności zachowania w sposób profesjonalny i przestrzegania zasad etyki zawodowej	ma świadomość ważności zachowania w sposób profesjonalny, przestrzegania zasad etyki zawodowej i tworzenia etosu środowiska naukowego
ma świadomość odpowiedzialności za wspólnie realizowane zadania, związaną z pracą zespołową	ma świadomość odpowiedzialności za wspólnie realizowane zadania, związaną z pracą zespołową	ma świadomość odpowiedzialności za wspólnie realizowane zadania, związaną z pracą zespołową
potrafi myśleć i działać w sposób przedsiębiorczy	potrafi myśleć i działać w sposób kreatywny i przedsiębiorczy	potrafi myśleć i działać w sposób niezależny, kreatywny i przedsiębiorczy, przejawia inicjatywę w kreowaniu nowych idei i poszukiwaniu innowacyjnych rozwiązań
		rozumie i odczuwa potrzebę zaangażowania w kształcenie specjalistów w reprezentowanej dyscyplinie oraz innych działań prowadzących do rozwoju społeczeństwa opartego na wiedzy
rozumie potrzebę przekazywania społeczeństwu – m.in. poprzez środki masowego przekazu – informacji o osiągnięciach techniki i innych aspektach działalności inżyniera i potrafi przekazać takie informacje w sposób powszechnie zrozumiały	rozumie potrzebę przekazywania społeczeństwu – m.in. poprzez środki masowego przekazu – informacji o osiągnięciach techniki i innych aspektach działalności inżyniera i potrafi przekazać takie informacje w sposób powszechnie zrozumiały	rozumie potrzebę przekazywania społeczeństwu – m.in. poprzez środki masowego przekazu – informacji o osiągnięciach nauki i techniki i potrafi przekazać takie informacje w sposób powszechnie zrozumiały; potrafi przytoczyć właściwe argumenty w dyskusjach i debatach publicznych

Tworzenie programu studiów

```
graph TD; A[Tworzenie programu studiów] --> B[Metoda top - down]; A --> C[Metoda bottom - up]; B --> D[Właściwa dla budowania programu studiów od podstaw]; C --> E[Właściwa dla budowania programu studiów na bazie już prowadzonych kierunków]; E --> F[1. Ocena efektów kształcenia i treści nauczania zawartych w przedmiotach; 2. Kategoryzacja, uzupełnienie, uogólnienie w kierunku efektów kształcenia dla całego programu nauczania, toku i poziomu kształcenia; 3. Ponowne zdefiniowanie efektów kształcenia.];
```

Metoda top - down

Właściwa dla budowania programu studiów od podstaw

Metoda bottom - up

Właściwa dla budowania programu studiów na bazie już prowadzonych kierunków

1. Ocena efektów kształcenia i treści nauczania zawartych w przedmiotach;
2. Kategoryzacja, uzupełnienie, uogólnienie w kierunku efektów kształcenia dla całego programu nauczania, toku i poziomu kształcenia;
3. Ponowne zdefiniowanie efektów kształcenia.

Struktura programu studiów

1. Przyznane kwalifikacje (tytuły i dyplomy);
2. Poziom kwalifikacji;
3. Szczegółowe kryteria przyjęć;
4. Szczegółowe procedury dotyczące uznawania wcześniejszego kształcenia (formalnego, nieformalnego, incydentalnego);
5. Wymagania i przepisy dotyczące kwalifikacji;
6. Profil programu studiów;
7. Podstawowe efekty kształcenia / uczenia się;
8. Profile zawodowe absolwentów wraz z przykładami;
9. Dalsze możliwości kształcenia;
10. Struktura programu wraz z wyceną punktową ECTS;
11. Przepisy dotyczące egzaminów , systemu oceniania i ocen;
12. Wymogi związane z ukończeniem studiów;
13. Typ studiów (stacjonarne, niestacjonarne, e-learning);
14. Nazwisko kierownika programu studiów lub osoby odpowiedzialnej (dyrektor, dziekan).

Rodzaje ocen	Ogółem	Wyniki wizytacji na kierunkach technicznych przeprowadzonych w roku 2009											
		Uczelnie publiczne						Uczelnie niepubliczne					
		Razem	Oceny dokonywane				Razem	Oceny dokonywane					
			Po raz pierwszy	Po ocenie warunkowej	Po ocenie pozytywnej			Po ocenie wyróżniającej	Po raz pierwszy	Po ocenie warunkowej	Po ocenie pozytywnej		Po ocenie wyróżniającej
					Ogółem	Z tego ze skróconym okresem					Ogółem	Z tego ze skróconym okresem	
Oceny wyróżniające	3	3			3								
Oceny pozytywne	93	71	25, w tym 2 na skrócony okres	2, w tym 2 na skrócony okres	44, w tym 2 na skrócony okres	1, w tym 1 na skrócony okres		22	13	6, w tym 4 na skrócony okres	3	1	
Oceny warunkowe	8	4	2		2			4	2	1	1		
Oceny negatywne	8	2	1	1				6	5		1	1	
Odstąpienie/ zawieszenie wydania oceny	4	2	2					2	1		1	1	
Razem	116	82	30	3	49	1		34	21	7	6	3	

Wnioski z wizytacji

1. Wynik ogólny przeprowadzonych w 2009 r. 116 ocen jakości kształcenia należy uznać za bardzo dobry: sformułowano tylko 8 ocen negatywnych (2 – w uczelniach publicznych, 6 – w niepublicznych) oraz 4 oceny warunkowe (2 w publicznych i 2 w niepublicznych). Oceny pozytywne uzyskało 96 jednostek (ok. 83%), w tym 3 – ocenę wyróżniającą (uczelnie publiczne). Wynik ten, w ujęciu procentowym, jest bardzo zbliżony do uzyskanego w roku 2008.
2. Większość wizytowanych uczelni publicznych bardzo dobrze wykorzystuje możliwość starania się o środki unijne. Powstają nowe budynki, remontowane są stare obiekty, powstają nowe laboratoria i/lub modernizowane są stare. Są to na ogół duże, osiągające wartość kilkudziesięciu milionów złotych, inwestycje. Niektóre programy inwestycyjne obejmują kilku partnerów z uczelni, z sektora nauki (np. instytutów PAN) i/lub z przemysłu. Niekiedy, szczególnie poza Warszawą, uczelnie korzystają z pomocy finansowej lokalnych władz i lokalnego (regionalnego) przemysłu. Efekty realizacji ww. programów i ich pozytywny wpływ na jakość kształcenia są już wyraźnie dostrzegalne, szczególnie podczas powtórnej wizytacji w tym samym ośrodku po kilku latach (w trakcie II cyklu ocen).

Wnioski z wizytacji

3. Malejąca liczba kandydatów na studia (początek niżu demograficznego) nie jest na razie odczuwalna w uczelniach publicznych – niektóre z nich notują nawet wzrost liczby kandydatów na studia techniczne, ale tylko w siedzibach głównych uczelni. Znacznie maleje liczba chętnych do studiowania w zamiejscowych ośrodkach dydaktycznych – młodzież wybiera studiowanie w dużych ośrodkach akademickich. Maleje także gwałtownie liczba kandydatów do szkół niepublicznych, zarówno w dużych jak i w małych ośrodkach. Powyższy trend powoduje zamykanie kształcenia w zamiejscowych ośrodkach dydaktycznych szkół publicznych z jednej strony oraz podejmowanie prób uruchamiania nowych, bardziej atrakcyjnych (np. „budownictwo”, „mechanika i budowa maszyn”, „mechatronika”) kierunków studiów technicznych przez szkoły niepubliczne – z drugiej strony. Niektóre szkoły niepubliczne, dotychczas o profilu humanistycznym, dążą do uruchomienia kierunków studiów technicznych, mimo iż nie mają odpowiedniej bazy laboratoryjnej.

Wnioski z wizytacji

4. Do słabych stron kształcenia w szkołach publicznych i (szczególnie) niepublicznych należy zbyt wolno postępujący proces umiędzynarodawiania uczelni. W uczelniach publicznych notuje się powolny wzrost liczby zajęć oferowanych w językach obcych, korzystają z nich studenci polscy i nieliczni studenci zagraniczni – uczestnicy programów wymiennych. Studenci polscy w bardzo małym stopniu korzystają z możliwości wyjazdów na 1-2 semestry na studia za granicą. Powody są następujące:
 - małe stypendia nie dają szansy na utrzymanie się bez pomocy rodziców i/lub pracy zarobkowej w kraju studiowania,
 - sztywne przestrzeganie rygorów programowych przez macierzystą uczelnię wymusza „odrabianie” różnic programowych po powrocie, co na ogół skutkuje przedłużeniem czasu studiowania o 1-2 semestry. Ta sprawa ma dwa aspekty: system punktów ECTS powinien umożliwiać zaliczanie semestrów, nawet w przypadku różnic programowych, ale niekiedy jest to niemożliwe ze względu na uzyskiwane w trakcie studiów uprawnienia zawodowe (np. uprawnienia budowlane na kierunku „budownictwo”), wymuszające konieczność pełnej realizacji programu polskiej uczelni.

Wnioski z wizytacji

5. Do słabych stron kształcenia w uczelniach niepublicznych należy zaliczyć:

- Bardzo dużą płynność kadry, na ogół nie związanej na stałe z daną szkołą. Powoduje to znaczne zakłócenia w realizacji zajęć, liczne zmiany wykładowców w trakcie studiów (np. kto inny wyklada, a kto inny egzaminuje), obniża poziom zajęć.
- Brak laboratoriów, specjalistycznego oprogramowania i bibliotek, bez których kształcenie na studiach technicznych nie jest możliwe. We wniosku o nadanie uprawnień do kształcenia, wnioskodawca na ogół deklaruje, iż studenci – szczególnie w początkowym okresie – korzystać będą z obcych laboratoriów (inne wyższe szkoły publiczne, średnie szkoły zawodowe, laboratoria specjalistyczne jednostek badawczych lub przemysłowych). W praktyce, podczas pierwszej wizytacji (gdy pojawiają się pierwsi absolwenci – czyli po ok. 4 latach od uruchomienia szkoły) deklaracje te często okazują się w znacznej mierze nie spełnione. Publiczne szkoły wyższe, ze względu na konkurencję, odmawiają współpracy, a laboratoria innych jednostek nie spełniają elementarnych wymagań w zakresie wyposażenia i możliwości realizacji podstawowego programu ćwiczeń laboratoryjnych. Niezbędne do realizacji dydaktyki specjalistyczne oprogramowanie, szczególnie typu CAD/CAM, jest dla małych szkół niepublicznych za drogie, to samo dotyczy zakupu książek i czasopism.

Wnioski z wizytacji

6. Problemem, na który należy zwrócić uwagę – zarówno w szkołach publicznych, jak i niepublicznych – jest jakość prac dyplomowych inżynierskich i magisterskich. Kilkanaście (średnio) procent tych prac nie spełnia wymogów stawianych pracom na studiach technicznych – nie zawiera bowiem samodzielnego rozwiązania problemu technicznego (projektów, obliczeń) – są to prace opisowe typu „licencjackiego”. Ponadto, prace te ujawniają fakt, iż studenci w większości prac – poza podstawowymi podręcznikami, poradnikami i normami oraz stronami internetowymi firm z danej branży – nie wykorzystują innego piśmiennictwa. W szczególności nie korzystają z czasopism krajowych i zagranicznych, które dla inżyniera powinny być podstawowym źródłem informacji o postępie w danej dziedzinie. Jest to sygnał świadczący m.in. o niewłaściwym prowadzeniu seminariów dyplomowych.

Opiniowanie wniosków w 2009 r.

Nazwa kierunku studiów	Ogółem						
		Wnioski o nadanie uprawnień do prowadzenia kształcenia w nowo tworzonych uczelniach	Wnioski o nadanie uprawnień do prowadzenia kształcenia na poziomie studiów I stopnia	Wnioski o nadanie uprawnień do prowadzenia kształcenia na poziomie studiów II stopnia	Wnioski o przyznanie istniejącemu lub nowo tworzonemu wydziałowi zamiejscowemu , filii lub zamiejscowemu ośrodkowi dydaktycznemu uprawnień do prowadzenia kształcenia	Wnioski o przywrócenie uprawnień do prowadzenia kształcenia na kierunku	Wnioski o przedłużenie pozwolenia na funkcjonowanie uczelni niepublicznej
architektura i urbanistyka	2		1	1			
budownictwo	14	2	11*		1		
elektronika i telekomunikacja	2		2				
energetyka	1		1				
geodezja i kartografia	3		3				
górnictwo i geologia	1		1				
informatyka	16	2	8		4	2	
inżynieria chemiczna i procesowa	1				1		
inżynieria materiałowa	2	2					
inżynieria środowiska	3		2	1			
mechanika i budowa maszyn	4	1	3				
mechatronika	6	1	5				
transport	3		2	1			
zarządzanie i inżynieria produkcji	4		2	1**	1		
wnioski o przedłużenie pozwolenia na funkcjonowanie uczelni niepublicznej	9						9
Razem	71	8	41	4	7	2	9

Wnioski (2009 r.)	Ogółem	Pozytywne	Negatywne	PKA nie mogła wydać opinii pozytywnej	W toku
Wnioski o nadanie uprawnień do prowadzenia kształcenia w nowo tworzonych uczelniach	8	1	5		2
Wnioski o nadanie uprawnień do prowadzenia kształcenia na poziomie studiów I stopnia	41	14*	23		4
Wnioski o nadanie uprawnień do prowadzenia kształcenia na poziomie studiów II stopnia i jednolitych studiach magisterskich	4	1**	2		1
Wnioski o przyznanie istniejącemu lub nowo tworzonemu wydziałowi zamiejscowemu, filii lub zamiejscowemu ośrodkowi dydaktycznemu uprawnień do prowadzenia kształcenia	7	3	2		2
Wnioski o przedłużenie pozwolenia na funkcjonowanie uczelni niepublicznej	9	4	1	4	
Wnioski o przywrócenie uprawnień do prowadzenia kształcenia na kierunku	2		2		
Razem	71	23	35	4	9

Rodzaje opinii (2009 r.)	Ogółem	Wnioski	
		Uczelnie publiczne	Uczelnie niepubliczne
Pozytywne	23	5	18*
Negatywne	35	9	26
W toku	9	3	6
PKA nie mogła wydać opinii pozytywnej	4		4
Razem	71	17	54

Wnioski

1. Zaopiniowane negatywnie wnioski były bardzo niestarannie przygotowane.
2. Zespół Kierunków Studiów Technicznych w wielu przypadkach odnosił wrażenie, że wnioski składane są „na próbę”, w celu uzyskania krytycznych uwag pomocnych do właściwego sformułowania wniosku.
3. Największą przeszkodą w uzyskaniu uprawnień do prowadzenia kształcenia na danym kierunku i poziomie są: brak minimum kadrowego oraz brak odpowiedniej bazy laboratoryjnej.
4. Widoczne jest niekorzystanie przez wnioskodawców z kryteriów oceny Państwowej Komisji Akredytacyjnych opublikowanych na jej stronie internetowej.
5. Głęboka analiza opublikowanych kryteriów oraz staranność w wykonaniu wniosku przejawiająca się chociażby, np. w nie podawaniu sprzecznych informacji, czytelnym przedstawieniu przedmiotów przypisanych danym nauczycielom akademickim czy wyraźnym określeniu wymiaru pensum dydaktycznego spowodowałaby zupełnie inny obrót sprawy. Warto byłoby również zadbać o numerację stron i spis treści.
6. Błędne i niestaranne wykonanie wniosku może również wynikać z braku na stronie internetowej Ministerstwa Nauki i Szkolnictwa Wyższego dokładnego wzoru wniosku. Taki wzór, opublikowany przez ministerstwa do spraw szkolnictwa wyższego lub komisje zajmujące się zewnętrznym systemem zapewnienia jakości kształcenia funkcjonuje w innych państwach europejskich.

Rodzaje ocen	Ogółem	Oceny											
		Uczelnie publiczne						Uczelnie niepubliczne					
		Razem	Oceny dokonywane					Razem	Oceny dokonywane				
			Po raz pierwszy	Po ocenie warunkowej	Po ocenie pozytywnej		Po ocenie wyróżniającej		Po raz pierwszy	Po ocenie warunkowej	Po ocenie pozytywnej		Po ocenie wyróżniającej
Ogółem	Z tego ze skróconym okresem	Ogółem			Z tego ze skróconym okresem								
Oceny wyróżniające	3	3			3								
Oceny pozytywne	68	66	20	5	35	6		2	1	1			
Oceny warunkowe	3	1	2					2	1		1		
Oceny negatywne	4							4	1		2	1	
Odstąpienie/ zawieszenie wydania oceny	5	3	3					2	1		1	1	
Razem	83	73	25	5	38	6		10	4	1	4	2	

Ocena minimum kadrowego

Kierunek studiów	Obszary nauki lub sztuki	
	w zakresie danego kierunku studiów	związane z danym kierunkiem studiów
elektronika i telekomunikacja	nauki techniczne – <u>elektronika</u> – <u>telekomunikacja</u>	inne dyscypliny techniczne związane z treściami podstawowymi i kierunkowymi nauki fizyczne – fizyka
elektrotechnika	nauki techniczne – <u>elektrotechnika</u>	inne dyscypliny techniczne związane z treściami podstawowymi i kierunkowymi
informatyka inżynierska	nauki techniczne – <u>informatyka</u> nauki matematyczne – Informatyka <i>Uwaga! Reprezentanci nauk technicznych muszą stanowić co najmniej połowę składu minimum kadrowego w obu grupach (profesorów i doktorów habilitowanych oraz doktorów)</i>	dyscypliny techniczne, matematyczne i fizyczne związane z treściami podstawowymi i kierunkowymi

Grupy Uczelni	Ogółem	Kierunki studiów	Rodzaje ocen						Razem
			Oceny wyróżniające	Oceny pozytywne		Oceny warunkowe	Oceny negatywne	Odstąpienie/ zawieszenie wydania oceny	
				Ogółem	Z tego ze skróconym okresem				
Uniwersytety	7	Budownictwo			1				1
		Elektronika		2					2
		Informatyka			1				1
		Inżynieria materiałowa		1					1
		Inżynieria środowiska			1				1
		Zarządzanie i inżynieria produkcji		1					1
Politechniki	55	Architektura i urbanistyka		2					2
		Automatyka i robotyka		1					1
		Budownictwo		5					5
		Energetyka		4	1				5
		Elektronika i telekomunikacja		1					1
		Elektrotechnika			1				1
		Informatyka		11	1				12
		Inżynieria chemiczna i procesowa		1					1
		Inżynieria materiałowa		10				2	12
		Inżynieria środowiska	2	1					3
		Lotnictwo i kosmonautyka		2					2
		Mechanika i budowa maszyn		5					5
		Metalurgia		5					5
		Papiernictwo i poligrafia			1				1
		Technologia chemiczna		3					3
		Zarządzanie i inżynieria produkcji		8				1	9
Uczelnie Wojskowe i Służb Państwowych	1	Informatyka		1					1
Państwowe Wyższe Szkoły Zawodowe	8	Elektronika i telekomunikacja		1					1
		Elektrotechnika		1					1
		Informatyka			2				2
		Inżynieria materiałowa		1					1
		Mechanika i budowa maszyn			1				1
		Zarządzanie i inżynieria produkcji		1	1				2
Uczelnie niepubliczne	12	Architektura i urbanistyka					1		1
		Budownictwo			1		1		2
		Geodezja i kartografia		1					1
		Informatyka			1	1	2	1	5
		Inżynieria środowiska			1				1
		Mechanika i budowa maszyn					1		1
		Transport		1		1			2

Politechnika Poznańska dostała ocenę poz. na st. Pierwszego stopnia , a warunkową na studiach drugiego stopnia.

Podstawa prawna

www.pka.edu.pl

- ustawa z dnia 27 lipca 2005 r. Prawo o szkolnictwie wyższym (Dz. U. Nr 164, poz. 1365, z późn. zm.),
- rozporządzenie Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 25 września 2007 r. *w sprawie warunków, jakie muszą być spełnione, aby zajęcia dydaktyczne na studiach mogły być prowadzone z wykorzystaniem metod i technik kształcenia na odległość* (Dz. U. Nr 144, poz. 1048, z późn. zm.).
- rozporządzenie Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 12 lipca 2007 r. *w sprawie standardów kształcenia dla poszczególnych kierunków oraz poziomów kształcenia, a także trybu tworzenia i warunków, jakie musi spełniać uczelnia, by prowadzić studia międzykierunkowe oraz makrokierunki* (Dz. U. Nr 164, poz. 1166),
- rozporządzenie Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 2 listopada 2006 r. *w sprawie dokumentacji przebiegu studiów* (Dz. U. Nr 224, poz. 1634),

Podstawa prawna

- rozporządzenie Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 3 października 2006 r. *w sprawie warunków i trybu przenoszenia osiągnięć studenta* (Dz. U. Nr 187, poz. 1385),
- rozporządzenie Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 27 lipca 2006 r. *w sprawie warunków, jakie muszą spełniać jednostki organizacyjne uczelni, aby prowadzić studia na określonym kierunku i poziomie kształcenia* (Dz. U. Nr 144, poz. 1048),
- rozporządzenie Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 13 czerwca 2006 r. *w sprawie nazw kierunków studiów* (Dz. U. Nr 121, poz. 838),
- rozporządzenie Ministra Edukacji Narodowej i Sportu z dnia 23 lipca 2004 r. *w sprawie określenia rodzajów dyplomów i tytułów zawodowych oraz wzoru dyplomów wydawanych przez uczelnię* (Dz. U. Nr 182, poz. 1881),
- rozporządzenie Ministra Edukacji Narodowej i Sportu z dnia 18 kwietnia 2002 r. *w sprawie określenia standardów nauczania dla poszczególnych kierunków studiów i poziomów kształcenia* (Dz. U. Nr 116, poz. 1004, z późn. zm.),
- rozporządzenie Ministra Pracy i Polityki Socjalnej z dnia 28 maja 1996 r. *w sprawie zakresu prowadzenia przez pracodawców dokumentacji w sprawach związanych ze stosunkiem pracy oraz sposobu prowadzenia akt osobowych pracownika* (Dz. U. Nr 62, poz. 286, z późn. zm.),

Podstawa prawna

- statut Państwowej Komisji Akredytacyjnej z dnia 13 października 2005 r., z późn. zm.,
- uchwała Nr 617/2007 Prezydium Państwowej Komisji Akredytacyjnej z dnia 5 lipca 2007 r. w sprawie kryteriów oceny spełnienia wymagań w zakresie minimum kadrowego,
- uchwała Nr 201/2007 Prezydium Państwowej Komisji Akredytacyjnej z dnia 22 marca 2007 r. w sprawie kryteriów oceny bazy dydaktycznej,
- uchwała Nr 94/2007 Prezydium Państwowej Komisji Akredytacyjnej z dnia 8 lutego 2007 r. w sprawie kryteriów oceny spełnienia wymagań w zakresie prowadzenia badań naukowych w dyscyplinie lub dziedzinie związanej z danym kierunkiem studiów,
- uchwała Nr 95/2007 Prezydium Państwowej Komisji Akredytacyjnej z dnia 8 lutego 2007 r. w sprawie kryteriów oceny planów studiów i programów nauczania,
- uchwała Nr 1043/2004 Prezydium Państwowej Komisji Akredytacyjnej z dnia 28 października 2004 r. w sprawie zasad przeprowadzania wizytacji, z późn. zm.,
- statut oraz w inne przepisy wewnętrzne obowiązujące w Uczelni.